

Juli – Svåra prövningar och församlingens vittnesbörd

24 juli – Återstoden och beseglingen

Och HERREN sa till Satan: HERREN ska näpsa dig, Satan, ja HERREN, som har utvalt Jerusalem, ska näpsa dig. Är inte denne en brand ryckt ur elden? – Sak. 3:2

Den församling som är återstoden, kommer att hamna i stora prövningar och svårigheter. De som håller Guds bud och Jesu tro, kommer att få känna av drakens och hans härars ursinne. Satan räknar världen som sina undersåtar. Han har skaffat sig kontroll över de avfallna samfunden. Men här finns en liten grupp som sätter sig emot hans överhöghet. Om han bara kunde utrota dem från jorden skulle hans triumf vara fullständig. På samma sätt som han påverkade de hedniska nationerna att förgöra Israel, så kommer han i en nära framtid att väcka de onda krafterna på jorden till att förgöra Guds folk. Det kommer att krävas av alla människor att man lyder mänskliga påbud i strid med Guds lag. De som vill vara trogna mot Gud och sin plikt kommer att bli hotade, fördömda och begränsade genom förbud. De kommer att "bli förrådda också av föräldrar och bröder och släktingar och vänner."

Deras enda hopp står till Guds barmhärtighet. Bön kommer att vara deras enda försvar. Liksom Josua bad inför ängeln, så kommer den församling som är återstoden att förkrossade och med uppriktig tro bönfälla om förlåtelse och befrielse genom Jesus, deras Försvarsadvokat...

Satan framför sina anklagelser emot dem inför Gud. Han förklarar att de genom sina synder har förverkat det gudomliga beskyddet och kräver att få rätt att förgöra dem eftersom de är överträdare...

Men trots att Kristi efterföljare har syndat har de inte låtit sig kontrolleras av det onda. De har lagt bort sina synder och har sökt Herren i ödmjukhet och botfärdighet, och den gudomlige Försvarsadvokaten pläderar å deras vägnar...

Guds folk suckar och gråter över de avskyvärda saker som görs i landet. De varnar under tårar de gudlösa för faran med att trampa på den gudomliga lagen, och med ousäglig sorg ödmjukar de sig själva inför Herren på grund av sina egna överträdelser. De ogudaktiga hånar deras sorg, förlöjligar deras allvarliga uppmaningar och fnys åt det som de kallar deras svaghet. Men Guds folks vånda och förödmjukelse är ett påtagligt bevis på att de håller på att återvinna den karaktärsstyrka och ädelhet som förlorades som en konsekvens av synden...

Medan Satan framförde sina anklagelser rörde sig osynliga, heliga änglar fram och tillbaka och placerade den levande Gudens sigill på dem.¹

¹ The Review and Herald, 9 jan 1908